

NO VULL ANAR A L'ESCOLA!

Cada dia al matí, la Taline fa el ronso dins el llit.

"Vinga, va!", diu el pare, "que tornarem a arribar tard a l'escola!".

La Taline remuga, es queixa, fa la croqueta sobre el matalàs, s'arrapa als llençols mentre el pare l'estira pels peus. "Vaaaaaa, Taline, fes el favor, que ja tens l'esmorzar a taula!".

I cada matí la Taline té alguna frase preparada. El pare ja l'espera:

"És que no vull anar a l'escola, el menjar del menjador és horrorós!", ha dit avui.

Ahir havia dit: "És que no vull anar a l'escola! La mestra sempre em renya!".

I dimecres, la frase era: "És que no vull anar a l'escola! Sempre em fan fer feines que no m'agraden!".

I dimarts, havia dit: "És que no vull anar a l'escola! Per què jo no em poso mai malalta i em puc quedar a casa a veure la tele tot el dia, com els meus amics??"

El dilluns, no havia dit res, només havia gemegat tota l'estona, des que es va llevar, mentre es vestia, mentre esmorzava, feia pipí i es respallava les dents "Mmmmmgg.....". El pare reia, perquè és divertit veure la Taline fent morros, com si fos una velleta rondinaire.

Però avui és divendres i la paciència del pare també té un límit! "Ja n'hi ha prou! Surt del llit ara mateix!"

"No vull anar a l'escola!", ha cridat la Taline, "Avui hem de fer fang i jo estic cansada i no m'agrada embrutar-me les mans, i la Yolanda ho fa millor que jo, i ja n'estic farta d'anar a l'escola, i no em vull quedar a dinar, i no vull anar a extraescolars, i a veure si arriben les vacances d'una vegada!"

El pare, amb tota la paciència del món, fa veure que no la sent. Ja sap què passarà.

El mateix de cada any.

La setmana que ve acabarà l'escola. La Taline arribarà a casa contenta, amb l'àlbum i el treball manual de fi de curs. El primer dilluns estarà molt contenta de dormir fins que el cor li digui prou. El dimarts, encara estarà prou contenta, però ja començarà amb la cançoneta del "pare, què puc fer?". Dimecres començarà a

parlar de la mestra, i de la Yolanda, i trobarà que ja fa molts dies que no es veuen. Dijous començarà a estar insuportable “Almenys a l’escola hi tinc amics! Aquí a casa no sé què fer! A l’escola em donen gelat els divendres! Per què a casa no puc fer fang, i a l’escola sí? Les pintures de l’escola són millors que aquestes, els meus retoladors no guixen!”. Ai, santa paciència!

“Farem una cosa”, li diu el pare. “Avui quan surtis de l’escola farem dues llistes ben llargues. En una hi escriuràs tot el que no t’agrada gens de l’escola, recordes tot el que m’has dit cada matí? Doncs ho escriurem en una llista. En l’altra, hi escriuràs tot el que t’agradaria fer enlloc d’anar a l’escola. I jo també faré una llista, d’acord? Jo faré una llista de les coses que farem aquestes vacances, i et prometo que no ens avorrirem gens. Quan et posis rondinaria, aquestes vacances, traurem les llistes i les llegirem!”

La Taline està contenta, aquesta tarda faran deures junts, el pare i ella, i aviat arriben les vacances!